Προς

τον Αξιότιμο κ. Πρόεδρο της Κυβέρνησης.

ΑΝΑΦΟΡΑ - ΑΙΤΗΣΗ

Κατοίκων του Δήμου Πάργας.

Για τη διάσωση δημόσιας περιουσίας, και δη περιουσίας εξαιρετικού κάλλους εξ ολοκλήρου Natura 2000, κόσμημα της ακτογραμμής της Ηπείρου και μνημείο της πολιτιστικής κληρονομιάς μας.

--- . ---

Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ,

Απευθυνόμενοι προς Υμάς, Υψώνουμε κραυγή αγωνίας προκειμένου να διασωθεί δημόσια περιουσία και να μη συντελεστεί περιβαλλοντικό έγκλημα, συνάμα δε να διαφυλαχθεί η νομιμότητα και να αρθούν οι ολέθριες συνέπειες από μία διαφαινόμενη δικαστική πλάνη.

Ειδικότερα:

Επί αγωγής διανομής που ήγειρε κάτοικος της περιοχής που ισχυρίστηκε ότι είναι συγκύριος αυτού, και στράφηκε κατά άλλων, εμφαινόμενων ως συγκυρίων αυτού επίσης, καθώς και του Ελληνικού Δημοσίου που τάχα είχε τη συγκυριότητα κατά ποσοστό 1/5 εξ αδιαιρέτου, και με την οποία ζήτησε την αυτούσια διανομή του δάσους Βαλανιδόρραχης της περιοχής του Δήμου Πάργας, έκτασης 2.000 στρεμμάτων περίπου, την αξία του οποίου προσδιόριζε στο ποσό των 4.125.000 ευρώ περίπου, εκδόθηκε από το Πρωτοδικείο Πρέβεζας η 89/2011 οριστική απόφαση με την οποία αναγνωρίστηκε η συγκυριότητα των ιδιωτών, απορρίφθηκαν οι ισχυρισμοί του Ελληνικού Δημοσίου το οποίο προέβαλε ότι ολόκληρο το δάσος είναι περιουσία του, και διατάχθηκε η αυτούσια διανομή.

Η έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της απόφασης αυτής απορρίφθηκε με την αριθμ. 274/2014 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ιωαννίνων ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Η δε αναίρεση, επίσης, του Ελληνικού Δημοσίου, κατά της εν λόγω εφετειακής απόφασης απορρίφθηκε με την αριθμ. 9/2017 απόφαση του Γ΄ Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου ως απαράδεκτη, επειδή δεν στρεφόταν κατά των κληρονόμων αναιρεσιβλήτων που απεβίωσαν και αναγκαίων ομοδίκων των λοιπών αναιρεσίβλητων, μολονότι ο θάνατος των αρχικών διαδίκων είχε γνωστοποιηθεί στη δίκη ενώπιον του Εφετείου, όπου και συνεχίστηκε με τους κληρονόμους των αποβιωσάντων.

Με άλλα λόγια, ο Άρειος Πάγος δεν υπεισήλθε στην ουσία ούτε της υπόθεσης ούτε της αναίρεσης.

Έτσι, φαίνεται να απωλέστηκε μία τεράστια, πανέμορφη, που φθάνει έως τη θάλασσα και περιλαμβάνει απαράμιλλου κάλλους παραλίες, δημόσια δασική έκταση, η οποία περιέρχεται (με τις κατά τη γνώμη μας εσφαλμένες και άστοχες δικαστικές αποφάσεις) σε ιδιώτες, οι οποίοι εκδήλωσαν ήδη διάθεση αποψίλωσής της, και δη ποικιλοτρόπως.

Όμως, **Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ,**

I. Στη σχετική δίκη οι ιδιώτες, φερόμενοι ως συγκύριοι της επίδικης έκτασης των 2.000 στρεμμάτων, έκαναν λόγο για τίτλο (με βάση το ισχύον στο χρόνο εκδόσεώς του δίκαιο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που «απωλέστηκε», τάχα. Τον ισχυρισμό τους αυτό υιοθέτησαν και οι δικαστικές αποφάσεις που έκαναν δεκτή την αγωγή και τους ισχυρισμούς τους.

II. Οι αποφάσεις, με χαρακτηριστικότερο χωρίο αυτό που περιέχεται στη σελίδα 16η της αριθμ. 89/2011 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας, η οποία επικυρώθηκε από το Εφετείο Ιωαννίνων με την απόρριψη απ' αυτό ως αβάσιμης της έφεσης του Ελληνικού Δημοσίου, «ταύτισαν» την επίδικη έκταση των 2.000 στρεμμάτων δάσους με την έκταση που με την αριθμ. 232715/1541/12-10-1948 απόφαση του Υπουργού Ανοικοδομήσεως (στην απόφαση λανθασμένα, με συνέπεια να καθίσταται δυσχερής η αναζήτηση του πραγματικού, αναφέρεται ότι δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Β 148/1948, ενώ δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 178 Β/1948) απαλλοτριώθηκε αρχικά για την αποκατάσταση ακτημόνων και στη συνέχεια, πλην τμήματός της εκτάσεως 18

στρεμμάτων, ανακλήθηκε η απαλλοτρίωσή της με την αριθμ. 2272/19-3-1956 απόφαση (ΦΕΚ Α 107/1956).

ΟΜΩΣ, από την ανάγνωση και μόνο των ως άνω αποφάσεων της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων προκύπτει ΑΝΑΜΦΗΡΙΣΤΩΣ και ΚΑΤΑΔΗΛΩΣ, όσο και αδιαστίκτως, ότι η έκταση, που (κατά τις δικαστικές αποφάσεις) ταυτίζεται ΤΑΧΑ με την επίδικη έκταση των 2.000 στρεμμάτων, αφορούσε ακίνητο εκτάσεως μόλις 93,6 στρεμμάτων!!! Μετά, δε, την ανάκληση της απαλλοτρίωσης, εκτός τμήματός της 18 στρεμμάτων, αποδόθηκε στους ιδιοκτήμονές της έκταση (93,6 στρεμ. μείον 18 στρέμματα, ίσον) 75,6 στρεμμάτων, μόλις.

ΔΕΝ είναι, λοιπόν, ΔΥΝΑΤΟΝ, ο «τίτλος» που τάχα υπήρχε και απωλέστηκε, (ακόμη και με την υπόθεση ότι υπήρχε και έχει καταχωριστεί στα σχετικά βιβλία του Τουρκικού Κράτους με δικαιούχους ιδιώτες-φερόμενους δικαιοπαρόχους των ιδιωτών διαδίκων των σχετικών δικών) να αφορά το δάσος της Βαλανιδόρραχης, το οποίο έχει έκταση 2.000 στρέμματα περίπου. Ήτοι, 15 περίπου φορές μεγαλύτερη της εκτάσεως που οι αποφάσεις συμπεραίνουν ότι υπήρχε τίτλος που χάθηκε.

Τα κατάδηλα εσφαλμένα συμπεράσματα και οι άστοχες και άδικες, προφανώς, κρίσεις των δικαστικών αποφάσεων που δικαίωσαν τους ιδιώτες, μόνο με ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΗ και εφόσον προκύψουν τα προεκτεθέντα στοιχεία που θα πιστοποιούν και αποδεικνύουν τα συμπερασματικώς έστω, πλην όμως προφανώς, έως τώρα συναγόμενα, μπορούν να ανατραπούν.

Πρόκειται για τεράστια δασική έκταση του Δημοσίου, ανήκουσα στην ολότητα των κατοίκων της περιοχής και κάθε άλλου και είναι κρίμα να απωλεστεί τελειωτικά, τόσο ως δημόσια περιουσία, όσο και ως κοινόχρηστο δάσος που ανήκει στους πολίτες και η νομή του στον οικείο Δήμο.

Οι κάτοικοι της περιοχής είναι ανάστατοι.

Κύριε Πρωθυπουργέ, το δάσος το έχουμε δανειστεί από τα παιδιά και τα εγγόνια μας. Το συγκεκριμένο δάσος είναι συνυφασμένο με την πυρήνα της εγωσυνειδησίας των κατοίκων της περιοχής. Δεν είναι δυνατόν να αποδεχθούμε κάτι που έρχεται σε διαμετρική αντίθεση με την πραγματικότητα, όπως τη

γνώρισαν γενιές προγόνων μας και είναι εμπεδωμένη με αναμφήριστο τρόπο στην κοινωνική συνείδηση. Γι' αυτό με πάθος και αταλάντευτη θέληση να το σώσουν και να το αποδώσουν στις επόμενες γενιές, οι κάτοικοι της περιοχής, και όχι μόνο, στους οποίους ποτέ δεν γνωστοποιήθηκε η δίκη όσο διεξαγόταν, αποδύθηκαν σε ένα τεράστιο αγώνα να συγκεντρώσουν στοιχεία για να επιτύχουν την αναψηλάφηση της δίκης, με την οποία το δάσος των 2.000 στρεμμάτων αναγνωρίστηκε ως ιδιωτική (!) έκταση.

Οι ενέργειές τους αυτές σε μεγάλο βαθμό απέδωσαν. Φρονούμε, ότι εν προκειμένω, συντρέχει (υπό την πλήρωση των κατωτέρω προϋποθέσεων) πρόδηλη περίπτωση ασκήσεως αναψηλαφήσεως εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, διότι:

I. Από τις έρευνες των ενδιαφερόμενων κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι διαπρυσίως υπερασπίζονται τον χαρακτήρα της έκτασης της Βαλανιδόρραχης ως δημόσιου δάσους, προέκυψε, από την περιεχόμενη στο συνημμένο στην παρούσα, κρίσιμη απάντηση των Τουρκικών αρμόδιων Αρχών, ότι ο τίτλος που αναφέρεται στις κρίσιμες (αναψηλαφηστέες) δικαστικές αποφάσεις, καθώς και στην αγωγή που αυτές έκριναν, ΔΕΝ υπάρχει. Δεν υφίσταται καταχώριση τέτοιου τίτλου.

II. Ενδεχομένως, υφίσταται κάποια καταγραφή και καταχώριση τίτλου καταχωριστέου, **αλλά αυτή ΔΕΝ μπορεί να αφορά το επίδικο δάσος των 2.000 περίπου στρεμμάτων**. Στους ιδιώτες, που έως τώρα πραγματοποίησαν τις έρευνες για το χαρακτήρα της έκτασης και την ύπαρξη ή μη τίτλου) δεν αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον από τις τουρκικές αρχές για τη χορήγηση περαιτέρω πληροφοριών και πολύ περισσότερο αντιγράφου του καταχωρισμένου τίτλου, ώστε να μπορεί εγγράφως να συναχθεί -το προφανές συναγόμενο συμπερασματικά-, ότι ο τίτλος που έχει καταχωριστεί δεν αφορά το επίδικο δάσος.

III. Ούτε, άλλωστε, θα μπορούσε να το αφορά (το δάσος), διότι τίτλος που πιστοποιούσε-αναγνώριζε την με δικαίωμα τεσσαρούφ (διηνεκούς εξουσιάσεως) εξουσίαση και κτήση ήταν δυνατό να υπάρξει ΜΟΝΟ επί καλλιεργούμενων εκτάσεων.

IV. Συνεπώς, εν προκειμένω το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί και πρέπει να συνεχίσει την έρευνα των ιδιωτών και να ζητήσει από τις αρμόδιες τουρκικές αρχές πληροφορίες για τις καταχωρίσεις που αυτές αναφέρουν στο έγγραφο – απάντησή τους προς τους ιδιώτες.

Εφόσον, όπως σχεδόν τηλαυγώς προκύπτει, οι καταχωρισμένοι τίτλοι ΔΕΝ αφορούν το δάσος που είχε καταστεί επίδικο στις δίκες μετά τις οποίες εκδόθηκαν οι σχετικές δικαστικές αποφάσεις (κατά κυριολεξία προσβλητή με αναψηλάφηση είναι η απόφαση του Εφετείου Ιωαννίνων, διότι ο Άρειος Πάγος απέρριψε την κατ' αυτής αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και ειδικότερα επειδή δεν είχε ασκηθεί εναντίον όλων των αναγκαίων ομοδίκων-φερόμενων ως συγκοινωνών του επιδίκου), (θα) πρέπει να ασκήσει, με την τήρηση των προεκτεθεισών προϋποθέσεων και προθεσμιών, **ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΗ, καθόσον θα έχει στα χέρια του, νέα κρίσιμα έγγραφα, που (θα) αποδεικνύουν ότι η απόφαση έκρινε εσφαλμένα και είναι ακυρωτέα, δηλ. θα αποδεικνύουν αμέσως και «εγγράφως» την ανυπαρξία του επιδίκου αγωγικού δικαιώματος, όπως ασφαλώς όλα αυτά θα αξιολογηθούν και κριθούν από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και τους άλλους αρμόδιους για την υπεράσπιση των συμφερόντων του Δημοσίου και της Κοινωνίας φορείς και αρχές.**

Σημειώνεται, εν προκειμένω, ότι, παρά τις ενδεχόμενες αβελτηρίες που έχουν λάβει χώρα στην άμυνα του Δημοσίου στις σχετικές δίκες, με προεξάρχουσα εκείνη της απαράδεκτης ασκήσεως της αιτήσεως αναιρέσεως, είχε προβληθεί, ως ένσταση και ως ισχυρισμός προς απόκρουση της αγωγής, ότι δεν υπάρχει τίτλος που να αφορά το επίδικο, ότι το επίδικο είναι δάσος και είχε περιέλθει στο Ελληνικό Δημόσιο ως διάδοχος, πολεμικώ δικαίω, του Οθωμανικού Κράτους, κ.τ.λ., έτσι ώστε να πληρούται η προϋπόθεση του «νέου» και «κρίσιμου» εγγράφου, ικανού να οδηγήσει στην αναψηλάφηση της εφετειακής απόφασης.

Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ,

Το θέμα είναι εξαιρετικά φλέγον! Κινδυνεύουν να χαθούν χιλιάδες στρέμματα δημόσιου δάσους. Και όμως! Υπάρχει ένδικο μέσο, έκτακτο, που επιβάλλεται να ασκηθεί και να επανακριθεί η υπόθεση. Κινδυνεύει να εκτεθεί διεθνώς η χώρα.

Σας παρακαλούμε να δώσετε εντολή σε κάθε αρμόδια υπηρεσία να εξετάσει εμβριθώς το θέμα. Προσβλέπουμε στο πρόσωπό σας. Για να αποκατασταθεί η νομιμότητα. Για να εξαντληθεί κάθε περιθώριο που μπορεί να οδηγήσει σε δικαστική επανάκριση και ανασυζήτηση την υπόθεση.

Πάργα, 7/7/2021

Μετά Τιμής

Οι αιτούντες και αναφερόμενοι

Μάρκου Μαρία- Δημότης Δήμου Πάργας

Γκοροβέλης Αντώνης- Δημότης Δήμου Πάργας

Γκοροβέλης Νικόλαος- Δημότης Δήμου Πάργας

Τσάτσης Ιωάννης- Δημότης Δήμου Πάργας

Κατσούκης Βασίλειος- Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πάργας

Δημητρίου Γεώργιος- Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πάργας

Δημητρίου Γεώργιος- Πρόεδρος Κοινότητας Βαλανιδορράχης Δήμου Πάργας